

บรรณานุกรม

เกษม อุทยานิน. สังคมวิทยา. กรุงเทพมหานคร, แผนกตำราและคำสอน,
คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๖.

จิตแพทย์แห่งประเทศไทย, สมาคม, ตำราจิตเวชศาสตร์, กรุงเทพมหานคร,
สมาคมจิตแพทย์ แห่งประเทศไทย, ๒๕๒๐.

ยุพา วงศ์ไชย. การปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์. กรุงเทพมหานคร,
โรงพิมพ์พิมพ์เนต, ๒๕๑๔.

สังคมสงเคราะห์ศาสตร์, คณะ, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. เอกสารเผยแพร่ทางวิชาการ:
สาขาวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, กรุงเทพมหานคร,
คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๑๖.

BIBLIOGRAPHY

- Adams, Margaret., Mental Retardation and its Social Dimensions. New York, Columbia University press, 1971.
- Beck, Helen L., The Closed Short-Term Group : A Treatment Adjust for Parents of Mentally Retarded Children. Washington. DC., Children ' s Bureau, 1965.
- Boeham, Warner B., The Social Work Curriculum Study and Its Implications for Family Case work. New York, Family service Association of America, 1962.
- Clarke, Ann, and Clarke, A.D.B. The Abilities and Trainability of Imbeciles : Mental Deficiency. New York, the Free Press, 1965.
- Cobb, Henry V., Stress in Families of the Mentally Handicapped, Brussels, International League of Societies for the Mentally Handicapped, 1976.
- Cummings, Thomas S. and Stock, Dorothy. "Brief Group Therapy of Mothers Retarded Children Outside of the Specially Clinic Setting," American Journal of Mental Deficiency, Vol. 66, No.5 1962.
- Dexter, Lewis Anthony. "A Social Theory of Mental Deficiency" American Journal of Mental Deficiency. Vol. 62, No. 5, March 1958.
- Dybwad, Gunnar. "Community Organization for the Mentally Retarded" in Community Organization, New York, Columbia University Press, 1959.
- Gisela, Konopka. Social Group Work : A Helping Process. Englewood Cliffs, New Jersey Prentice - Hall, 1965.

- Heber, Rick. "Modification in the Manual on Terminology and Classification in Mental Retardation, "American Journal of Mental Deficiency. Vol. 5, No. 4, January, 1961.
- Holmes, Lewis B., and Others. Mental Retardation : An Atlas on Diseases with Associated Physical Abnormalities. New York, Mcmillian in press, 1966.
- Hurley, Rodyer. L., Poverty and Mental Retardation : A causal Relationship State of New Jersey, Department of Institutions and Agencies Division of Mental Retardation, 1968.
- Jean - Marc - Gaspard, Itard. The Wild Boy of Aveyron, New York, The Century company, 1932.
- Kahn, Sandra. Social Group Work with the Mentally Retarded. New York, Second Annual Institute of The Association for the Help of Retarded Children, 1962.
- Kugelmass, Newton. The Management of Mental Deficiency in Children. London, 1954.
- Mahoney, Stanley C. Observation Concerning Counseling with Parents of Mentally Retarded Children, "American Journal of Mental Deficiency, Vol. 63, No.1, July, 1958.
- Perlman, Helen Harris. Social Casework : A Problem Solving Process. Chicago, University of Chicago Press, 1957.
- Reynold, Bertha C. The Family : Can Social Casework be Interpreted to a Community as a Basic Approach to Human Problem? , 1933 .

- Robert Morris and Others. National Association of Social Works in Encyclopedia of Social Work. New York, Basic Book Publisher, 1971.
- Segal, Robert, Mental Retardation and Social Action. Springfield, Charles C. Thomas, 1970.
- Schwartz, William. The Social Worker in the Group. New York National Association of Social Workers, 1961.
- Smith, Joyce, and Tabizel, Leonard. "Description of a Group with Parents of Adult Subnormals," Case Conference, Vol. 16, No.10, February, 1970.
- Stroup, Herbert H. Social Work : An Introduction on the Field. New York, American Book Co, 1960.
- Talbot, Mabel E, and Seguin, Edouard. A Study of an Educational Approach to the Treatment of Mentally Defective Children. New York : Bureau of Publications, 1964.
- Warren, Roland L. The Community in American. Chicago, Ran McNally, 1963.
- Weingold, Joseph T., and Harmuth, Rudolph, "Group Guidance of Parents of Mentally Retarded Children," Journal of Clinic Psychology, January, 1953.
- Yates, Mary L., and Lederer, Ruth. "Small Short - Term Group Meetings with Parents of Children with Mongolism," American Journal of Mental Deficiency. Vol. 65 , No.4, January, 1961.

ภาคผนวก

แบบสอบถามการให้การสงเคราะห์บุคคลปัญญาอ่อน
ของเจ้าหน้าที่ในสถานสงเคราะห์และผู้ปกครองของบุคคลปัญญาอ่อน

อาชีพ.....ตำแหน่ง.....สถานที่ทำงาน.....
..... (เฉพาะท่านที่ทำงานในสถานสงเคราะห์)

ก. ด้านเทคนิคและการให้บริการ

ให้ท่านใส่เครื่องหมาย ✓ ใน ที่ท่านเห็นด้วยทั้งนี้ท่านอาจเห็นด้วย
ได้มากกว่า ๑ ข้อ ก็ได้

๑) การบริการที่สถานสงเคราะห์แห่งนี้จัดบริการแก่บุคคลปัญญาอ่อน

☐ การบริการให้คำปรึกษาในด้านต่าง ๆ	☐ การบริการให้การเลี้ยงดูเด็กกลางวัน
☐ การบริการให้คนช่วยเหลือในบ้าน	☐ การบริการจัดให้เด็กได้มีบ้านอยู่
☐ การบริการเยี่ยมบ้าน	☐ การบริการวางแผนครอบครัว
☐ การบริการเพื่อป้องกันภาวะปัญญาอ่อน	☐ การบริการฟื้นฟูด้านการศึกษา
☐ การบริการฟื้นฟูด้านอาชีพ	☐ การบริการด้านสวัสดิการทั่วไป
☐ การให้บริการเด็กปัญญาอ่อนทารก	☐ การฝากเด็กปัญญาอ่อนเข้าทำงาน
☐ การแนะนำชี้แจงให้ผู้ปกครองเข้าใจภาวะความเป็นปัญญาอ่อน	
☐ การบริการแก้ปัญหาบุคคลปัญญาอ่อนในด้านกฎหมาย	
☐ การขอความช่วยเหลือให้แก่บุคคลปัญญาอ่อนจากหน่วยงานอื่นเพิ่มเติม	
☐ การบริการคนใช้ปัญญาอ่อนที่มาจากหน่วยงานของกรมประชาสงเคราะห์	

๒) การบริการที่ท่านคิดว่ามีความจำเป็นมากสำหรับบุคคลปัญญาอ่อนตามข้อ ๑) ให้ท่านเลือกมา

๕ ประเภท เรียงลำดับความสำคัญมากไปน้อย

- (๑)
- (๒)
- (๓)
- (๔)
- (๕)

๓) การบริการบางอย่างที่ควรจัดให้แก่บุคคลปัญญาอ่อนเป็นอย่างยิ่ง แต่ทางสถานสงเคราะห์แห่งนี้ไม่สามารถจัดได้

- การบริการให้บุคคลปัญญาอ่อนได้มีบ้านอยู่
- การบริการให้คนช่วยเหลือภายในบ้าน
- การบริการช่วยเหลือบุคคลปัญญาอ่อนที่เป็นทารก
- การบริการให้การเลี้ยงดูเด็กกลางวัน
- อื่น ๆ

๔) การบริการบางอย่างที่ทางสถานสงเคราะห์แห่งนี้ไม่สามารถจัดให้ได้ ท่านคิดว่ามีอุปสรรคในเรื่องใด

- ชาติผู้ที่มีความรู้ความชำนาญเฉพาะในการจัดบริการ
- งบประมาณจำนวนจำกัดไม่สามารถจัดบริการเพิ่มขึ้นกว่าเดิมได้
- ปัจจุบันสถานสงเคราะห์ยังขาดแคลนเจ้าหน้าที่อีกหลายด้าน
- เจ้าหน้าที่ไม่เข้าใจในการจัดบริการดีพอ
- อื่น ๆ

๕) การบริการช่วยเหลือขณะที่บุคคลปัญญาอ่อนอยู่ที่บ้าน (สำหรับรายที่ไม่ได้เข้าโรงเรียน) ควรจะมีอะไรบ้าง

- การเยี่ยมเยียนให้คำแนะนำในการฝึกอบรม
- การติดตามทราบการประกอบอาชีพ
- การช่วยเหลือด้านยา
- การแนะนำด้านการวางแผนครอบครัว
- อื่น ๆ

๖) ท่านคิดว่าควรขยายการให้บริการของสถานสงเคราะห์บุคคลปัญญาอ่อนแห่งนี้อย่างไร

- ขยายสถานสงเคราะห์ออกไปตามภูมิภาค
- เพิ่มการบริการให้มากกว่าเดิม
- ควรมีการขยายไปในหน่วยงานสถานสงเคราะห์ประเภทอื่น ๆ
- การปรับปรุงการให้บริการที่มีอยู่แล้วให้ทัดเทียมกับต่างประเทศ
- อื่น ๆ

๗) การให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครองบุคคลปัญญาอ่อนนั้นควรทำในรูปใด

- ให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคลในสถานสงเคราะห์
- ให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มในสถานสงเคราะห์
- ให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคลที่บ้านของบุคคลปัญญาอ่อน
- ให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคลทั้งในสถานสงเคราะห์และที่บ้านของบุคคลปัญญาอ่อน
- อื่น ๆ

๘) ผู้ที่จะให้คำปรึกษาปัญหาภายในครอบครัวได้ดีคือ

- แพทย์
- นักสังคมสงเคราะห์
- นักจิตวิทยา
- ครู
- อื่น ๆ

๙) การให้บริการสวัสดิการแก่บุคคลปัญญาอ่อนมีอุปสรรคทางไหนบ้าง

- งบประมาณมีจำนวนจำกัดไม่สามารถช่วยได้ทุกราย
- ความเห็นของเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานในการช่วยเหลือสวัสดิการขัดแย้งกัน
- ผู้ปกครองให้ข้อมูลไม่เป็นความจริง
- ภูมิลาเนาของบุคคลปัญญาอ่อนอยู่ห่างไกลจากสถานสงเคราะห์มาก
- อื่น ๆ

๑๐) การช่วยเหลือด้านการเงินแก่ครอบครัวบุคคลปัญญาอ่อนส่วนมากเป็นค่าใช้จ่ายในทางไหน

- ค่ายาของบุคคลปัญญาอ่อน
- ค่าเครื่องช่วยความพิการ
- ค่าอาหารและค่าเดินทางในวันที่มาสถานสงเคราะห์
- ค่าข่าวสาร
- อื่น ๆ

๑๑) การให้บริการด้านสวัสดิการแก่บุคคลปัญหาอ่อนในประเทศมีสภาพเป็นอย่างไร

- ยังไม่เพียงพอแก่จำนวนบุคคลปัญหาอ่อน
- เพียงพอแล้ว
- ต้องช่วยเหลือให้ดียิ่งขึ้นด้วยการปรับปรุง
- ยังต้องอาศัยความช่วยเหลือในด้านสวัสดิการจากหน่วยงานอื่น ๆ
- อื่น ๆ

๑๒) ในการเยี่ยมบ้านจะให้ได้ผลดีนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยอะไรบ้าง

- ต้องทำตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งเอาไว้
- ต้องอาศัยความร่วมมือของผู้ปกครองในการให้ข้อเท็จจริง
- นักสังคมสงเคราะห์ต้องอุทิศตนมีความอดทนเป็นพิเศษ
- เจ้าหน้าที่ต้องมีเวลาเพียงพอที่จะให้กับแต่ละครอบครัว
- อื่น ๆ

๑๓) ปัญหาที่พบบ่อยในการเยี่ยมบ้านคือ

- ครอบครัวบุคคลปัญหาอ่อนไม่มีเวลาพอที่จะให้เจ้าหน้าที่สอบถาม
- ครอบครัวของบุคคลปัญหาอ่อนแจ้งที่อยู่ไว้ไม่ชัดเจนทำให้ลำบากในการหาบ้าน
- ครอบครัวของบุคคลปัญหาอ่อนไม่ยอมให้ไปเยี่ยมบ่อย ๆ
- นักสังคมสงเคราะห์มีจำนวนน้อยไม่อาจไปเยี่ยมได้บ่อยครั้ง
- อื่น ๆ

๑๔) การบริการด้านการรักษาพยาบาลมักจะมีปัญหา

- ผู้ปกครองส่วนใหญ่คิดว่าปัญหาอ่อนสามารถรักษาให้หายได้
- ผู้ปกครองไม่มาพบแพทย์ตามที่นัด
- ยาที่ใช้รักษามีราคาแพง
- เจ้าหน้าที่ให้การบริการมีจำนวนจำกัด
- อื่น ๆ

๑๕) ท่านคิดว่าบุคคลปัญญาอ่อนควรได้รับการช่วยเหลือด้านการศึกษาและด้านอาชีพอย่างไรบ้าง

- ควรให้การช่วยเหลือด้านการศึกษาและอาชีพแก่บุคคลปัญญาอ่อนทุกระดับ
- การช่วยเหลือด้านอาชีพมีความจำเป็นมากในวัยหนุ่มสาว เพื่อให้บุคคลปัญญาอ่อนได้มีงานทำ
- ควรมีการขยายการช่วยเหลือการศึกษาและอาชีพให้เพียงพอแก่จำนวนบุคคลปัญญาอ่อน
- การช่วยเหลือด้านการศึกษาและอาชีพควรให้ตลอดไปจนกว่าบุคคลปัญญาอ่อนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
- อื่น ๆ

๑๖) ในการจัดการเรียนของบุคคลปัญญาอ่อนท่านคิดว่าควรเป็นแบบใดจึงจะได้ผลดี

- เรียนแบบอยู่ประจำในโรงเรียนปัญญาอ่อน
- เรียนแบบไปกลับในโรงเรียนปัญญาอ่อน
- เรียนในชั้นพิเศษของโรงเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ
- เรียนที่บ้านบุคคลปัญญาอ่อนโดยจ้างครูพิเศษ
- อื่น ๆ

๑๗) ในการฟื้นฟูด้านการศึกษาท่านคิดว่าควรมีการปรับปรุงในข้อใดมากที่สุด

- การจัดเนื้อหาวิชาที่เรียนในแต่ละชั้นควรมีการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์
- การจัดชั้นเรียนให้สัมพันธ์กับระดับสติปัญญาของเด็ก
- การเพิ่มกำลังครูให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน
- ควรมีการปรับปรุงค่านุภาพการสอนให้ทันสมัยและบริบูรณ์
- อื่น ๆ

๑๘) ในการฟื้นฟูด้านการศึกษา ท่านคิดว่าได้ผลเป็นอย่างไร

- ไม่ดีเท่าที่ควรเพราะเด็กไม่สามารถนำไปใช้ได้
- ได้ผลดีโดยเด็กสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
- ได้ผลเพียงเล็กน้อยซึ่งต้องขยายชั้นการเรียนต่อไปอีก
- ไม่ได้ผลเพราะเด็กออกก่อนครบเกณฑ์อายุหรือหลักสูตรที่กำหนดไว้
- อื่น ๆ

๑๘) ท่านคิดว่า การที่บุคคลปัญญาอ่อน เข้าเรียนแบบประจำกับไปกลับจะต่างกันอย่างไร

- แบบประจำจะได้ผลดีกว่า เพราะสามารถฝึกให้รู้ระเบียบต่าง ๆ ได้มาก
- แบบไปกลับดีกว่า เพราะจะได้อยู่กับผู้ปกครอง
- ทั้งแบบประจำและไปกลับจะได้ผลเท่ากัน
- ควรจัดให้มีทั้งไปกลับและอยู่ประจำผสมกัน
- อื่น ๆ

๒๐) ปัญหาที่สถานสงเคราะห์ที่ไม่สามารถรับบุคคลปัญญาอ่อน เข้าเรียนในโรงเรียนได้จำนวนมากขึ้นกว่าเดิม

- โรงเรียนมีงบประมาณและบุคคลจำกัด
- ระดับเขาวนปัญญาไม่ตรงกับเกณฑ์ที่ทางสถานสงเคราะห์กำหนดไว้
- เด็กไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้เลยจึงไม่สามารถเข้าเรียนได้
- ผู้ปกครองไม่เต็มใจให้บุตรเข้าโรงเรียนในโรงเรียนของสถานสงเคราะห์
- อื่น ๆ

๒๑) ผลของการที่นี้ กเรียนปัญญาอ่อนเรียนโดยอยู่ประจำในสถานสงเคราะห์

- ทำให้การพัฒนาด้านการช่วยเหลือตนเองและการเรียนเป็นไป得更เร็ว
- การช่วยเหลือตัวเอง เป็นไปได้ช้า เพราะครูที่ใกล้ชิดมีจำนวนจำกัด
- เด็กขาดความอบอุ่น คิดถึงบ้านจึงไม่เป็นอันเรียน
- ทำให้การช่วยเหลือเด็ก เป็นไปอย่างสม่ำเสมอถูกต้องตามหลักวิชา
- อื่น ๆ

๒๒) ผลของการเรียนของเด็กที่เรียนแบบไปกลับคือ

- การพัฒนาการช่วยเหลือตนเองและการเรียนเป็นไป得更เร็ว เพราะอยู่กับผู้ปกครอง
- การช่วยเหลือตัวเอง เป็นไปได้ช้า เพราะที่บ้านไม่ค่อยให้การอบรมเพิ่มเติม
- เด็กไม่เกิดการพัฒนาในการอยู่ร่วมกัน เป็นกลุ่มเพื่อน
- การเรียนและอยู่ที่บ้านเอง เด็กจะเรียนได้ตามปกติและมีอารมณ์แจ่มใสดี เพราะความอบอุ่นจากครอบครัว
- อื่น ๆ

๒๓) เด็กที่เข้าเรียนแล้วไม่จตามเกณฑ์และต้องออกไปจากโรงเรียนเพราะ

- ผู้ปกครองต้องการให้ออกมาอยู่บ้าน
- มีปัญหาเกี่ยวกับตัวเด็กในด้านอารมณ์จึงไม่สามารถเล่าเรียนได้
- เด็กมีอายุมาก เกินเกณฑ์ที่สถานสงเคราะห์กำหนด
- เด็กไปอยู่ในสถานสงเคราะห์แห่งอื่น ๆ
- อื่น ๆ

๒๔) องค์ประกอบที่ช่วยให้การฝึกอาชีพประสบผลสำเร็จคือ

- ระดับเขาวนปัญญาของเด็ก
- ความมั่นคงทางอารมณ์
- อายุ
- สภาพวะที่สมบูรณ์ของร่างกาย
- อื่น ๆ

๒๕) ในการฝึกอาชีพท่านคิดว่าได้ผลเป็นอย่างไร

- เด็กส่วนมากสามารถนำความรู้ไปใช้ประกอบอาชีพต่อไปได้
- เด็กส่วนมากไม่สามารถนำความรู้ไปใช้ประกอบอาชีพต่อไปได้
- เด็กส่วนมากไม่ค่อยมีความชำนาญเพราะระยะเวลาฝึกฝนน้อยไป
- เด็กส่วนมากได้รับความรู้และความชำนาญเป็นที่พอใจของผู้ปกครอง
- อื่น ๆ

๒๖) ปัญหาที่สำคัญในการฝึกอาชีพของบุคคลปัญญาอ่อนคือ

- การฝึกอาชีพบางแผนกยังขาดงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์
- บางแผนกยังขาดครูฝึก
- บางแผนกจำนวนนักเรียนน้อยมากจึงไม่สามารถเปิดสอนได้
- สถานที่สำหรับฝึกอาชีพมีไม่เพียงพอ
- อื่น ๆ

๒๗) ในการฟื้นฟูอาชีพท่านคิดว่าควรจะมีการปรับปรุงด้านใด

- การจัดประเภทของอาชีพที่ฝึกให้สอดคล้องกับงานที่จะทำต่อไปในอนาคต
- ควรเพิ่มครูที่จะมาฝึกอาชีพ
- ควรมีการขยายสถานที่ฝึกอาชีพให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน
- ควรรับงานจากภายนอกมาทำด้วยเพื่อจะทำให้มีรายได้ในขณะที่ฝึกไปด้วย
- อื่น ๆ

๒๘) สิ่งที่จะช่วยให้การฟื้นฟูอาชีพได้ผลดีกว่าที่ทำมาแล้วคือ

- การที่หน่วยงานต่าง ๆ รับผิดชอบศึกษาอ่อนเข้าทำงานมากขึ้น
- ครูที่สอนอาชีพควรได้รับการฝึกอบรมเป็นพิเศษ
- ปรับปรุงด้านเครื่องมือเครื่องใช้ให้มีเพียงพอและทันสมัย
- ปรับปรุงเทคนิคการสอนอาชีพให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
- อื่น ๆ

๒๙) หลังจากที่เด็กเรียนวิชาสามัญแล้วทางสถานสงเคราะห์มีการแนะนำอาชีพแก่ผู้ปกครองเด็กหรือไม่

- มี ไม่มี
- บางปีก็มีไม่แน่นอน เคยมีแต่เดี๋ยวนี้เลิกไปแล้ว
- อื่น ๆ

๓๐) ในการฝึกเด็กปัญญาอ่อนที่ผ่านการฝึกอาชีพมาแล้วเข้าทำงานมีผลเป็นอย่างไร

- หน่วยงานโดยทั่วไปรับทันที
- หน่วยงานโดยทั่วไปปฏิเสธเพราะเห็นว่ามีประสิทธิภาพในการทำงานต่ำ
- หน่วยงานนั้นรับเด็กแต่มีขีดจำกัดด้านผู้ปกครองไม่ยอมให้เด็กออกไปทำงานนอกบ้าน
- ผู้ปกครองอนุญาตให้ทำแต่มีขีดจำกัดที่ตัวเองไปทำบ้างไม่ทำบ้าง
- อื่น ๆ

๓๑) การให้บริการให้คนช่วยเหลือภายในบ้านแก่ครอบครัวของบุคคลปัญญาอ่อนมีหรือไม่

- ไม่มี มี
- เมื่อก่อนเคยมีแต่เดี๋ยวนี้เลิก ไม่ทราบ
- อื่น ๆ

๓๒) จากข้อ ๓.๑) ถ้าไม่มีเรื่องมาจากอุปสรรคในด้านใด

- ด้านงบประมาณ
- กำลังเจ้าหน้าที่
- อื่น ๆ
- ความร่วมมือจากผู้ปกครอง
- สวัสดิการ

๓๓) การให้บริการช่วยเหลือแก่บุคคลปัญญาอ่อนในขณะที่เขาอยู่ในครอบครัว(ไม่ได้มาเข้าโรงเรียน)

- เด็กได้รับการช่วยเหลือน้อยกว่าการมาเข้าโรงเรียน
- เด็กขาดความสนใจจากผู้ปกครอง
- การให้ความช่วยเหลือได้เฉพาะครอบครัวที่ไปเยี่ยมสะดวก
- ทางสถานสงเคราะห์สามารถให้ความช่วยเหลือได้เฉพาะด้านเท่านั้น
- อื่น ๆ

๓๔) การบริการขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานอื่นได้ผลเป็นอย่างไร

- หน่วยงานอื่นโดยทั่วไปให้ความช่วยเหลือตามที่สถานสงเคราะห์ขอไป
- หน่วยงานอื่นโดยทั่วไปปฏิเสธในการให้ความช่วยเหลือเพราะไม่มีงบประมาณ
- หน่วยงานอื่นโดยทั่วไปให้การช่วยเหลือแต่ยังขาดการประสานงานที่ดีกับครอบครัวผู้ป่วย
- หน่วยงานอื่นโดยทั่วไปยังช่วยได้ในปริมาณจำกัด
- อื่น ๆ

๓๕) การแนะนำผู้ปกครองภายหลัง เมื่อตรวจพบว่าบุตร เป็นปัญญาอ่อนคือ

- การอธิบายให้เกิดความเข้าใจและยอมรับสภาพความเป็นปัญญาอ่อน
- แนะนำด้านการอบรมเลี้ยงดูขณะที่อยู่ที่บ้าน
- แนะนำให้รู้จักหน่วยงานที่ช่วยเหลือการศึกษาและอาชีพแก่เด็กปัญญาอ่อนต่อผู้ปกครอง
- แนะนำการตรวจรักษา
- อื่น ๆ

๓๖) ในการฝึกเด็กช่วยเหลือตนเองที่บ้านมักจะมีปัญหาที่เกี่ยวข้องกับ

- ผู้ปกครองไม่ค่อยมีเวลาฝึก
- ผู้ปกครองไม่รู้วิธีการฝึกอบรม
- ญาติพี่น้องของเด็กมักรบกวนสมาธิในการฝึกอบรม
- ผู้ปกครองไม่ค่อยเข้มงวดในการฝึกอบรม
- อื่น ๆ

๓๗) ขณะนี้ท่านยังต้องการให้ทางสถานสงเคราะห์ช่วยด้านไหนแก่บุตรที่เป็นปัญญาอ่อน

- ด้านการศึกษา ด้านการฝึกอาชีพ
- ด้านการรักษาพยาบาล ด้านการแนะนำการฝึกอบรมที่บ้าน
- อื่น ๆ

๓๘) เมื่อเด็กมีปัญหาด้านอารมณ์ผู้ปกครองควรแก้ไขโดยวิธีใด

- ปลอบเด็กโดยไม่ได้ให้ความสนใจ พาไปพบแพทย์ตามคลินิก
- พาไปโรงพยาบาลปัญญาอ่อน ซื้อยาตามร้านขายยาทั่วไปให้ทาน
- อื่น ๆ

๓๙) ในการป้องกันภาวะปัญญาอ่อนท่านคิดว่าทางราชการควรทำอย่างไร

- การเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับสาเหตุของการเป็นปัญญาอ่อนในชุมชนให้มากกว่าเดิม
- การแจกคู่มือการวางแผนครอบครัวเวลาไปจดทะเบียนสมรส
- ทางสำนักงานวางแผนครอบครัวควรจะได้มีการอธิบายสาเหตุการเป็นปัญญาอ่อนด้วย
- การป้องกันปัญญาอ่อนที่อยู่ในภาวะเจริญพันธุ์ไม่ให้มีบุตรอีกต่อไป
- อื่น ๆ

๔๐) การป้องกันไม่ให้เกิดภาวะปัญญาอ่อนให้ได้ผลดีกว่าเดิมควรทำอย่างไร

- ทางสถานสงเคราะห์ควรจัดตั้งแผนกที่ทำงานด้านเผยแพร่โดยเฉพาะ
- จัดพิมพ์เอกสารเพิ่มขึ้นและแจกฟรี
- การสนับสนุนงานด้านวิจัยปัญญาอ่อนให้มากยิ่งขึ้น
- พยายามป้องกันที่บุคคลปัญญาอ่อนให้รัดกุม
- อื่น ๆ

๔๑) ในการป้องกันภาวะปัญญาอ่อนท่านคิดว่า การป้องกันระยะใดจำเป็นที่สุด

- การป้องกันในระยะก่อนการตั้งครรภ์
- การป้องกันในระหว่างการตั้งครรภ์
- การป้องกันในเวลาคลอด
- การป้องกันภายหลังการคลอด
- อื่น ๆ

๔๒) ในการป้องกันภาวะปัญญาอ่อนท่านคิดว่ามีอุปสรรคในเรื่องใด

- การเผยแพร่วิธีป้องกันโดยทางเอกสารยังทำได้จำกัด
- ขาดความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในการเผยแพร่
- ภาวะปัญญาอ่อนเป็นเรื่องที่เข้าใจยากสำหรับคนทั่วไป
- ขาดงบประมาณในการจ้างบุคลากร
- อื่น ๆ

๔๓) ในการตรวจว่าบุคคลจะเป็นปัญญาอ่อนหรือไม่นั้นใช้เทคนิคในการพิจารณาของใคร

- แพทย์
- นักสังคมสงเคราะห์
- นักจิตวิทยา
- ครู
- อื่น ๆ

๔๔) เทคนิคในการบำบัดทางการแพทย์มักจะมีปัญหาอะไรบ้าง

- จำนวนแพทย์ไม่เพียงพอ
- ผู้ปกครองไม่ดูแลเด็กตามคำสั่งแพทย์
- มีปัญหาเกี่ยวกับตัวเด็ก เช่นตรวจยาก เพราะเด็กมีปัญหาทางอารมณ์
- ขาดยารักษา
- อื่น ๆ

๔๕) ในการตรวจว่าเด็กเป็นปัญญาอ่อนหรือไม่มักพบอุปสรรคอย่างไร

- เด็กบางคนไม่ยอมร่วมมือให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบ
- เครื่องมือในการตรวจยังไม่ทันสมัยพอ
- ข้อมูลจากผู้ปกครองไม่ชัดเจน
- ผู้ปกครองไม่ยอมรับว่าบุตรคน เป็นปัญญาอ่อน
- อื่น ๆ

๔๖) ทางสถานสงเคราะห์มีเทคนิคในการจัดชั้นเรียนอย่างไร

- จัดตามระดับเขาวนของเด็ก จัดตามเกณฑ์ของต่างประเทศ
- จัดโดยมีการทดสอบเด็กก่อนที่จะเข้าชั้นเรียน จัดตามหลักของกระทรวงศึกษาธิการ
- อื่น ๆ

๔๗) ในการเลือกวิชาให้บุคคลปัญญาอ่อนเรียนมีเทคนิคในการเลือกอย่างไร

- เลือกตามสถานที่ทางสถานสงเคราะห์กำหนด
- เลือกตามความถนัดของเด็ก
- มีการยึดหยุ่นและเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสม
- เลือกให้คล้ายคลึงกับชั้นเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ
- อื่น ๆ

๔๘) เทคนิคในการทำกายบำบัดที่นำไปแล้วมักพบปัญหา

- เจ้าหน้าที่ทำกายบำบัดไม่เพียงพอ เด็กมาทำไม่สม่ำเสมอ
- ขาดอุปกรณ์ อื่น ๆ
- ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครอง

๔๙) ครูที่จะสอนบุคคลปัญญาอ่อนนั้นควรมีคุณสมบัติอย่างไร

- ครูที่จบวุฒิทางครูทั่วไป ครูที่มีความรู้ด้านเทคนิคในการสอนบุคคลพิการ
- ครูจากต่างประเทศ ครูที่ทางกระทรวงศึกษากำหนดให้
- อื่น ๆ

๕๐) ข้อดีของการจัดกลุ่มสันทนากการมีอย่างไรบ้าง

- ช่วยให้เด็กสามารถเข้ากลุ่มได้
- ช่วยให้ห้อวัยระต่าง ๆ ของเด็กได้มีการเคลื่อนไหว
- ช่วยให้เด็กเกิดความรู้สึกว่าตนเองไม่ได้อยู่ตามลำพัง
- ช่วยให้เด็กมีอาการแจ่มใส
- อื่น ๆ

๕๑) ปัญหาในการจัดกลุ่มสนทนาการคือ

- เด็กไม่ค่อยให้ความร่วมมือเพราะไม่ค่อยมีเวลา
- สถานสงเคราะห์ไม่ค่อยมีเวลาจัดสนทนาการ
- ขาดผู้ฝึกที่จะนำกลุ่ม
- ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครอง
- อื่น ๆ

๕๒) เทคนิคในการฝึกให้เด็กได้ช่วยเหลือตัวเองควรกระทำอย่างไร

- การฝึกควรมีการให้รางวัล
- การฝึกต้องอาศัยครูจำนวนมาก
- การฝึกต้องอาศัยผู้ปกครองร่วมฝึกด้วย
- การฝึกต้องกระทำให้สม่ำเสมอ
- อื่น ๆ

๕๓) ปัญหาอ่อนที่ผ่านการเรียนวิชาสามัญแล้วผล เป็นอย่างไร

- เด็กสามารถอ่านออก เขียนได้ตามหลักสูตรทุกประการ
- เด็กสามารถอ่านออก เขียนได้บ้างพอสมควร
- เด็กสามารถอ่านออก เขียนได้ปานกลาง
- เด็กสามารถอ่านออก เขียนได้น้อยมาก

๕๔) บุคคลปัญหาอ่อนที่ผ่านการเรียนวิชาสามัญแล้วไปทำอะไรต่อ

- ออกจากสถานสงเคราะห์ไปอยู่บ้านช่วยผู้ปกครองประกอบอาชีพ
- เรียนวิชาชีพในสถานสงเคราะห์ต่อ
- ออกไปประกอบอาชีพต่าง ๆ
- ไม่ได้ทำอะไร
- อื่น ๆ

๔๕) เมื่อเด็กมาอยู่ในสถานสงเคราะห์การปรับตัวเข้ากับสังคม(เพื่อน เจ้าหน้าที่ และคนอื่น ๆ) เป็นอย่างไร

- เด็กสามารถปรับตัวได้เป็นอย่างดี
- เด็กสามารถปรับตัวได้พอใช้
- เด็กสามารถปรับตัวได้ปานกลาง
- เด็กสามารถปรับตัวได้เล็กน้อย
- อื่น ๆ

๔๖) ขณะที่เด็กอยู่ในสถานสงเคราะห์ เด็กมักมีปัญหาในด้านความประพฤติคือ

- หนีออกจากสถานสงเคราะห์
- ชอบรังแกเพื่อนที่อยู่ในสถานสงเคราะห์
- ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งครู
- ชอบลักขโมยของเพื่อน
- อื่น ๆ

๔๗) บุคคลปัญหาอ่อนที่ผ่านการอบรมวิชาชีพแล้วออกไปทำอะไรบ้าง

- ออกไปประกอบอาชีพตามที่ได้รับ การอบรมมา
- ไม่ได้ประกอบอาชีพเพราะหน่วยงาน ไม่ค่อยรับเข้าทำงาน
- ออกไปช่วยบิดามารดาประกอบอาชีพที่บ้านของตนเอง
- อื่น ๆ

ค. แบบสอบถามทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อบุคคลปัญญาอ่อน

จงขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านเห็นด้วย

	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
๑. ท่านเห็นว่าการมีลูกเป็นปัญญาอ่อนนั้นคิดว่าเป็นเรื่องของเวรกรรม					
๒. ถึงแม้ว่าจะมีลูกเป็นปัญญาอ่อนท่านก็ยังให้ความรักเท่ากับบุตรที่ปกติ					
๓. ท่านไม่ต้องการให้บุตรที่เป็นปัญญาอ่อนเข้าเรียนหรือฝึกอาชีพ					
๔. ขณะที่อยู่บ้านท่านได้สอนให้บุตรปัญญาอ่อนได้รู้จักทำงานบางอย่างเท่าที่เขาทำได้					
๕. ท่านมักจะพาบุตรปัญญาอ่อนออกไปเที่ยวนอกบ้านพร้อมกับลูกที่ปกติเสมอ					
๖. ท่านอยากให้บุตรปัญญาอ่อนของท่านได้เข้าเรียนและฝึกอบรม					
๗. ท่านอยากให้เด็กปัญญาอ่อนได้อยู่ในสถานสงเคราะห์					
๘. เด็กปัญญาอ่อนเป็นเด็กที่มีภาระในการเลี้ยงดูมากกว่าเด็กปกติ					
๙. เด็กปัญญาอ่อนจะก่อให้เกิดปัญหาในบ้านของท่านมากกว่าเด็กที่ปกติ					

ประวัติผู้เขียน

นางสาวสมจิตร ชาญด้วยกิจ เกิดวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๔๙๖
ที่จังหวัดระยอง สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาบัณฑิตสาขาภูมิศาสตร์จาก มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เมื่อปีการศึกษา ๒๕๑๔ และได้เข้าเป็นนิสิตบัณฑิต
วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แผนกสังคมวิทยา มานุษยวิทยา สาขาสังคมสงเคราะห์
เมื่อปีการศึกษา ๒๕๑๔